

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Ondřeje Mráky a Vojtěcha Šimíčka ve věci žalobce: **A. P.**, zastoupeného advokátkou Mgr. Michaelou Sochovou, Masarykova 7, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, Na Poříčním právu 1, Praha 2, proti rozhodnutí ze dne 17. 8. 2023, čj. MPSV-2023/173805-921, sp. zn. SZ/MPSV-2023/100636-921, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 10. 2024, čj. 32 Ad 23/2023-37,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce, advokátce Mgr. Michaely Sochové, **s e p ř i z n á v á** odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši 1 300 Kč, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci byl přiznán příspěvek na péči ve stupni I. Na začátku roku 2023 žalobce navrhl, aby byla výše příspěvku změněna. Úřad práce u něj provedl sociální šetření a vyžádal si lékařský posudek o žalobcově zdravotním stavu. Posuzující lékař v posudku uvedl, že je žalobce závislý na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. Úřad práce proto přiznaný příspěvek zvýšil. Žalobce se proti rozhodnutí úřadu odvolal. Ministerstvo práce a sociálních věcí rozhodnutí úřadu změnilo tak, že návrh na změnu výše přiznaného příspěvku zamítlo. Posudková komise ministerstva totiž na základě písemných podkladů (žalobce se jednání komise nezúčastnil) dospěla k závěru, že žalobce je závislý na pomoci jiné osoby jen ve stupni I, protože základní životní potřebu „péče o zdraví“ zvládá. Opačný závěr posuzujícího lékaře je nejspíš administrativním pochybením – lékař tuto životní potřebu ve svém komentáři hodnotil jako zvládanou, jako nezvládanou ji uvedl až v závěru posudku. Proti rozhodnutí ministerstva se žalobce bránil u Krajského soudu v Brně. Neuspěl.

[2] Žalobce (v tomto řízení *stěžovatel*) napadá rozsudek krajského soudu kasační stížností. Tvrdí, že je jeho stížnost přijatelná, protože krajský soud hrubě pochybil. Stěžovatel trpí takovými bolestmi, že nezvládá oblékání a obouvání, respektive mu tyto činnosti trvají velmi dlouho. Závěry posudkové komise jsou v tomto směru v rozporu s doloženými lékařskými zprávami. Krajský soud se s tímto rozporem nevypořádal, bez důvodu označil závěry posudkové komise za úplné, přesvědčivé a srozumitelné a nenařídil vypracování znaleckého posudku. Stěžovatel do kasačního spisu založil lékařské zprávy z doby po vydání rozhodnutí o odvolání (*NSS k nim ale nemohl nijak přihlédnout, rozhoduje totiž podle skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, § 75 odst. 1 s. ř. s.*).

[3] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje stěžovatelovy zájmy (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11–12).

[4] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[5] Stěžovatel v kasační stížnosti neoznačuje právní otázku, kterou se NSS dosud nezabýval, kterou soudy řeší rozdílně nebo v níž je třeba změnit judikaturu. Stěžovatel ani netvrdí, že se krajský soud bezdůvodně odchytil od ustálené judikatury. Má však za to, že krajský soud hrubě pochybil při výkladu práva. K tomu uvádí, že krajský soud posudek komise označil za úplný, přesvědčivý a srozumitelný, ačkoli jsou jeho závěry v rozporu s doloženými lékařskými zprávami. Tato námitka je ovšem v kasačním řízení nepřijatelná; stěžovatel ji neuplatnil v řízení o žalobě, ačkoli mohl (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). V žalobě stěžovatel nijak nezpochybnil úplnost či přesvědčivost posudkových hodnocení, jen s nimi nesouhlasil.

[6] Jedinou přípustnou kasační námitkou je tak snad jen stěžovatelovo tvrzení, že kvůli značným bolestem nezvládá oblékání a obouvání. Tato námitka však nesvědčí o přijatelnosti kasační stížnosti, protože se s ní krajský soud vypořádal způsobem, který nelze označit za hrubě chybný. Krajský soud totiž při svém rozhodování postupoval v souladu s ustálenou judikaturou. Podle ní správní soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí ve věci příspěvku na péči ověřuje, zda posudková hodnocení, o která se opírá rozhodnutí správního orgánu, jsou úplná, přesvědčivá a srozumitelná (rozsudek NSS ze dne 23. 9. 2009, čj. 4 Ads 57/2009-53). V nynější věci krajský soud dospěl k závěru, že posudková hodnocení z tohoto pohledu obstála. Závěry posudkové komise jsou podrobně odůvodněné a jsou v souladu i s výsledky sociálního šetření. Podrobně odůvodněné a souladné se získanými podklady je pak i rozhodnutí ministerstva. NSS k tomu připomíná, že jiný závěr lékaře, který posuzoval stupeň závislosti u stěžovatele ve správním řízení před úřadem práce, byl zřejmě důsledkem administrativní chyby (závěr posudku byl ve zjevném nesouladu s jeho odůvodněním).

[7] Krajský soud hrubě nepochybil při výkladu práva a nejsou tu ani jiné důvody pro přijetí kasační stížnosti (tedy právní otázka řešená judikaturou nedostatečně, rozporně nebo nesprávně). Proto NSS kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Stěžovatel úspěch neměl, proto

pokračování

nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému ministerstvu právo na náhradu nákladů nenáleží (i kdyby mu snad nějaké náklady vznikly), protože jde o věc sociální péče (§ 60 odst. 2 s. ř. s.).

[8] Krajský soud stěžovateli ustanovil zástupkyni a toto ustanovení přešlo i do kasačního řízení (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). Ustanovená zástupkyně advokacii dočasně nevykonává, proto stěžovatele v kasačním řízení zastoupila jiná advokátka (ustanovená na základě § 27 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii). Odměnu a hotové výdaje advokátky, která stěžovatele v kasačním řízení zastupovala, hradí stát. NSS proto rozhodl o odměně a nákladech stěžovatelovy zástupkyně, jejichž celková výše činí 1 300 Kč a je tvořena odměnou advokátce za zastupování v řízení o kasační stížnosti, tj. za jeden úkon právní služby (kasační stížnost). Odměna podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátního tarifu ve znění před 1. 1. 2025) činí 1 000 Kč [§ 7 bod 3; § 9 odst. 2; § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]; k úkonu právní služby je třeba připočíst 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. června 2025

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu